

॥२४॥२५॥२६॥२७॥२८॥२९॥३०॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥ एवं पुरो वर्ति मूर्ति स्तूपं यत् अजं अना

इक्रो सिमरु तों देवपितृणां हव्यवाटुसि ॥ ब्रम्हलोकश्च लोकानां गतीनां मोक्षउच्यसे ॥२४॥ क्षीरोदः सागराणां च ज्योत्स्ना नो हिमवान् गिरिः ॥ वर्णानां ब्राह्मणश्चासि
विप्राणां दीक्षितो द्विजः ॥२५॥ आदिस्त्वमसि लोकानां संहर्ता काल एव च ॥ यच्चात्यदपि लोके वै सर्वे ते जोषिकं स्मृतं ॥२६॥ तत्सर्वं भगवानेव दत्ति मे निम्बिन्ना
मतिः ॥ नमस्ते भगवान् देव नमस्ते भक्तवत्सल ॥२७॥ योगेश्वर नमस्ते स्तुतं नमस्ते विभवं भव ॥ प्रसीद मम भक्तस्य दीनस्य कृपणस्य च ॥२८॥ अने श्वर्येण
युक्तस्य गतिर्भवसनात् न ॥ यच्चापराधं कृतवानज्ञात्वा परमेश्वर ॥२९॥ मद्भक्त इति देवेश तत्सर्वं क्षंतुमर्हसि ॥ मोहितश्चास्मि देवेश त्वयारूपविपर्यया
त् ॥३०॥ नार्घ्यं ते न मया दत्तं पादौ चोपमं हे श्वर ॥ एवं स्तुत्वा हामीशानं पादौ मर्ष्यं च भक्तितः ॥३१॥ कुतोजलिपुटो भूत्वा सर्वे तस्मै न्यवेदयं ॥ ततः शीतान्बुसं
युक्तादिग्रगंधसमन्विता ॥३२॥ पुष्पवृष्टिः शक्रभातातपपातमममूर्धनि ॥ दुंदुभिश्च तदा दिव्यस्ताडितो देव किं करैः ॥ चवीचमारुतः पुण्यः च चिगंधः
स्फुरवाचहः ॥३३॥ ततः प्रीतो महादेवः सपत्नीकोद्यध्वजः ॥ अब्रवीन्निद्रांस्तत्र हर्षयन्निचमोत्तदा ॥३४॥ पश्य ध्वं निद्राः सर्वे उपमन्योर्महात्मनः ॥
मयि भक्तिं परं नित्यं मे कभावादवस्थितो ॥३५॥ एवमुक्तास्तदा कृष्णस्फुरास्ते चरुलपाणिना ॥ रुचुः प्रांजलयः सर्वे नमस्कृत्वा वृषध्वजं ॥३६॥ भगवन् दे
व देवेश लोका नथ जगत्पते ॥ लभतां सर्व कामेभ्यः फलं त्वं नो हि जित्तमः ॥३७॥ एवमुक्तस्ततः शर्वः स्फुरन् ब्रह्मादिभिस्तथा ॥ आह मां भगवानीशः प्रहस
न्निवशंकरः ॥३८॥ भगवानुवाच च त्सोपमन्योस्तुष्टोस्मि पश्य मां मुनिपुंगव ॥ दृढभक्तोस्मि त्रिपूर्वमया जिज्ञासितो ह्यसि ॥३९॥ अनयो चैव भक्त्या
ते अत्यर्थं प्रीतिमानहं ॥ तस्मात्सर्वान् नृददाम्यद्य कामोस्तव यथेस्मितान् ॥४०॥ एवमुक्तस्य चैवाथ महादेवेन धीमता ॥ हर्षोदश्रुण्वयवर्तं तरो महर्षस्त्वजाय
त ॥४१॥ अब्रुवं च तदा देवं हर्षगेह दयागिरा ॥ जानुभ्यामवनींगत्वा प्रणम्य च पुनः पुनः ॥४२॥ अद्य जातो ह्यहं देव सफलं जन्म चाद्य मे ॥ स्फुरास्फुर रुदेवा
यसिष्ठति मामाग्रतः ॥४३॥ यं न पश्यति चेवाहो देवा ह्यमिति विक्रमे ॥ तमहं दृष्टवान् देवं कोन्यो धन्यतरो मया ॥४४॥ एवं ध्यायेति विद्वांसः परंतत्त्वं सना
तनं ॥ तद्विशेषमतिरब्धा तं यदजं ज्ञानमक्षरं ॥४५॥ स एष भगवान् देवः सर्वसत्त्वादि रव्ययः ॥ सर्वतत्त्वविधानज्ञः प्रधानपुरुषः परः ॥४६॥

विर्भूतं अक्षरं व्यापकं ज्ञानं तदेव इति एवं प्रकारेण ख्यातं प्रयोगतं विशेषं विशिष्टं देवतांतरापेक्षया सनातनमिति मूर्तेरपि नित्यत्वं व्यवहारापेक्षया प्रोक्तं ॥४५॥४६॥